

BERÄTTELSE FRÅN MIN TID MED KINA 1

Att "etablera sig" med myndighetsbesök och middagar

Ni Hao - Hej

Efter att ha arbetat och bearbetat den maritima industrin i Kina i många år, så var det dags för företaget jag jobbade på, att ställa sig på egna ben. Innan hade det gjorts affärer med Kinesiska varv och designinstitut genom en Hongkongbaserad agent. Denna hade ett antal personal on the "pay roll" placerade i de större varvsstäderna Shanghai, Dalian, Guangzhou och Qingdao.

Det föll på min lott att bli Chief Representative för ett representationskontor, att registrera kontoret, skaffa lokaler och personal.

För ett europeiskt företag att registrera ett representationskontor i, som i vårt fall i Shanghai, hör till den ultimata upplevelsen i byråkrati, bruna kuvert, bjudemiddagar och presenter. Vi, jag och Peter från agenten och en representant från ambassaden reste som skottspolar mellan de olika myndigheterna för att skaffa intyg för både det ena, det andra och det tredje. Och vid varje besök hos någon följde den sedvanliga middagen. Dessa middagsinbjudningar hör till de mera spektakulära slaget, sett ur en svensk affärsmans erfarenhetsområde. Efter ett par timmar med genomgång, tedrickande stämplande, tedrickande, kopierande m.m., så var det dags för mig att runda av med att uttrycka vår uppskattning till bemötandet och med hopp om att de svensk-kinesiska relationerna skulle blomstra. Därmed sagt så var inbjudningen till en middag gjord. Inget snack om var vi skulle gå, hur dags eller hur många gäster som skulle komma. Detta avgjordes av våra gäster, alltså inte av mig som skulle stå för fiolerna. Så gick vi till vårt och våra gäster tog tillfället att jobba över en stund innan det var dags att dinera.

Vid pass 18 ringde det i Peters telefon och då var det beslutat att vi skulle ses kl. 19 vid sea-food restaurangen Fina Fischen vid The Bund, en välbesökt promenad längs Huang Pu floden som delar Shanghai i två delar, Pu Dong och Pu Zhi, den nya respektive gamla stads-delen.

Kl 19 30 dök det upp några okända personer som man inte träffat innan på dagen. De frågade om det var här det skulle ätas middag. Jo, svarade Peter vår agent, det var nog så. När fyra fem till dykt upp så gick vi in och blev lotsade till det sedvanliga middags-rummet, ett rum med karaokeutrustning, massor med Mau Tai flaskor (risvin som smakar apa och som man idisslar hela natten) och ett jättestort runt bord. Vid pass 20 dök så äntligen en chef från dagens samtal upp och sa att nu blev vi nog inte fler. Då var vi nog 15 personer.

I Kina på den tiden tog man vara på chanserna när väst-människor (långnäsor) bjöd på middag och det kunde mycket väl hända att en hel avdelning dök upp. Den enda rätten (va fyndigt) en vit hade vid ett sådant här tillfälle, var att betala. Med rädsla för vad chefen hemma skulle säga när reseräkningen skulle atteras, undran om de tog kreditkort på det här stället eller skulle kontanterna räcka, så var det i alla fall dags att beställa.

Vad ??..... får ni veta längre fram.

YST